

2017 р.). Харків, 2017. С. 28. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2690>.

3. Антонов Є. В. Гейміфікація як засіб мотивації освітнього процесу. Діяльнісні засади підготовки майбутніх компетентних фахівців в умовах сучасних викликів: монографія. Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2024. С. 229-258.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-105>

ІНТЕГРАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРОЄКТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Харенко Д. О.

*кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри готельно-ресторанної справи
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

У тезах узагальнено результати комплексного дослідження, спрямованого на аналіз можливостей інтеграції технологій штучного інтелекту (ШІ) у процес проєктування підприємств ресторанного бізнесу. Актуальність теми зумовлена необхідністю трансформації традиційних підходів до створення об'єктів ресторанного бізнесу в умовах цифрової економіки, високої конкуренції, нестабільного споживчого попиту та обмежених ресурсів [1, с. 44]. Відповідно до сучасних наукових уявлень, етап проєктування є критично важливим для забезпечення довготривалої ефективності й інноваційності функціонування підприємства [2, с. 336].

Метою дослідження є визначення можливостей, обмежень і практичної ефективності застосування ШІ на ранніх етапах формування ресторанного бізнесу. Методологічну основу становить змішаний підхід: кількісний аналіз (онлайн-опитування $n = 150$) та якісна експертна інтерпретація. Географічною межею дослідження став Одеський регіон України, що зумовлено як практичними обмеженнями, так і регіональною спеціалізацією вибірки.

Результати дослідження підтверджують гіпотезу про значущу роль ШІ у формуванні конкурентних переваг підприємства ще до його фізичної реалізації. Було встановлено, що 42 % респондентів уже застосовують ШІ в процесі проєктування. Серед верифікованих ефектів: зниження логістичних витрат на 10 %, скорочення харчових втрат з 12 % до 4 %, підвищення рівня

клієнтської задоволеності з 68 % до 83 %, оптимізація просторового планування, підвищення точності фінансових прогнозів.

У дослідженні вперше було структуровано п'ять ключових етапів, на яких застосування ІІІ є доцільним:

1. розробка концепції бізнесу (аналіз ринкових даних, моделювання форматів закладу);
2. просторове планування (генеративне моделювання конфігурації приміщень);
3. прогнозування витрат (регресійне моделювання, фінансова аналітика);
4. формування меню (кластеризація вподобань споживачів, предиктивна аналітика);
5. логістика постачання (оптимізація маршрутів, графіків, обсягів замовлень).

Наукова новизна дослідження полягає у системному підході до інтеграції ІІІ саме на проєктному етапі життєвого циклу підприємства, що надає змогу мінімізувати ризики, уникнути стратегічних прорахунків та забезпечити гнучкість бізнес-моделі. На відміну від традиційного уявлення про ІІІ як інструмент автоматизації операційної діяльності, у роботі обґрунтовано його роль як платформи прийняття стратегічних рішень.

Практична цінність отриманих результатів полягає в можливості їхнього застосування:

- для формування галузевих рекомендацій щодо цифрового проєктування підприємств HoReCa;
- у процесі навчання майбутніх фахівців з цифрового управління в ресторанному бізнесі;
- у розробці типових шаблонів концепцій з використанням ІІІ;
- для адаптації локальних політик підтримки інноваційного підприємництва у воєнний і повоєнний періоди.

Для системного аналізу середовища впровадження ІІІ проведено розширений SWOT-аналіз. До сильних сторін віднесено: підвищення точності прогнозів, зменшення витрат, персоналізацію сервісу. Серед слабких сторін – висока вартість впровадження, дефіцит фахівців, технологічна чутливість. Серед можливостей – розширення державної підтримки, екологізація, створення цифрових стандартів. До загроз – низький рівень цифрової грамотності у малому бізнесі, воєнний стан, слабе правове регулювання.

Таким чином, результати дослідження обґрунтовують необхідність зміни парадигми проєктування у ресторанному бізнесі – від традиційної до аналітично-інтелектуальної. Інтеграція ІІІ повинна розглядатися як стратегічна інвестиція, що забезпечує ефективність, адаптивність та сталість функціонування підприємств у складних соціоекономічних умовах.

Література:

1. Fedosova, K., Katunian, A. The use of Artificial Intelligence in the restaurant business. *Turystyka i Rozwój Regionalny*, 2024. 22, 43–51. <https://doi.org/10.22630/TIRR.2024.22.16>
2. Винничук, Р. О. Штучний інтелект в харчовій промисловості. *Грааль науки*. 2024. № 43, 335–343. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.06.09.2024.043>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-106>

СТРАТЕГІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ У ДЕОКУПОВАНИХ МІСТАХ

Шевельов О. О.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
першого курсу за спеціальністю 073 Менеджмент
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Російська військова агресія спричинила тимчасову окупацію значної частини України, руйнування інфраструктури та кризи місцевого управління. У 2022 році ворог захопив майже 4 тисячі населених пунктів, що призвело до припинення роботи державних установ і базових послуг [1]. Після деокупації ключовим завданням є відновлення життєдіяльності громад, інтеграція територій та забезпечення сталого розвитку. Актуальність теми зумовлена потребою ефективного управління, що сприятиме відбудові інфраструктури, економічному відновленню та підвищенню якості життя населення.

Деокуповані міста стикаються з масштабними викликами: зруйнованою інфраструктурою, безпековими ризиками та соціально-економічними наслідками війни. Відсутність базових послуг, заміновані території та нестача кадрів ускладнюють повернення населення [1]. Локальна економіка паралізована, бюджети громад вичерпані, а залучення інвестицій потребує довгострокових рішень. Органи місцевої влади окреслюють серед ключових викликів процесу відбудови саме відновлення інфраструктури, гарантування безпеки, залучення інвестицій та підтримку місцевого населення [2]. Окрім цього, необхідно забезпечити правопорядок, інтегрувати території в загальноукраїнський простір та відновити довіру мешканців до місцевої влади. Враховуючи ці фактори, процес відбудови потребує комплексного підходу та ефективного управління на всіх рівнях.